

Tack för era välvilliga liv, för att ni låter dem som är annorlunda att vara med, för er vänlighet mot era kamrater, de äldre, er familj, och de små barnen; för att ni genom era handlingar visar att de som är ensamma och som har problem och hjärtesorger är er nästa. Genom er välvilja "hjälp ni andra att se Frälsarens ljus".¹² Tack för att ni kommer ihåg att "vänlighet börjar inom mig".

Jag vet att president Thomas S. Monson är en Guds profet och att hans liv är ett mönster av välvilja som vi kan ta lärdom av. Följ vår profet. Lär av hans föredöme och lyssna på hans ord. Jag tror på Jesu Kristi evangelium och jag vet att det var genom Joseph Smith som prästadömet återställdes till jorden.

Jag vet att Frälsaren lever och älskar var och en av oss. Han har gett sitt liv för alla. Det är min bön att vi sätter Jesus Kristus i centrum i vårt liv och "följer i hans spår" genom att älska och tjäna varandra.¹³ Genom att göra det vet jag att vi kan göra världen till en bättre plats tack vare att "vi tror på att vara ... välvilliga".¹⁴ Det vittnar jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Trosartiklarna 1:13.
2. Se *Oxford English Dictionary Online*, 2:a uppl. (1989), "benevolent", oed.com.
3. "Vänlighet börjar inom mig", *Barnens sångbok*, s. 83.
4. "Guardians of Virtue", *Strength of Youth Media 2011: We Believe* (DVD, 2010); finns också tillgänglig via lds.org/youth/video/youth-theme-2011-we-believe.
5. Luk 10:25, 27, 29, 30, 33–35.
6. Jerry Earl Johnston, "The Unity in a Ward's Uniqueness", *Mormon Times*, 9 feb. 2011, s. M1, M12.
7. Thomas S. Monson, "Mod, mina vänner!" *Liahona*, maj 2009, s. 124.
8. "Guardians of Virtue."
9. *Vägledning för de unga* (häfte, 2001), s. 10.
10. Se Mark 10:16.
11. "Guardians of Virtue."
12. "Guardians of Virtue."
13. "Guardians of Virtue."
14. Trosartiklarna 1:13.

Elaine S. Dalton

Unga kvinnors generalpresident

Dygdens väktare

Förbered dig nu så att du blir berättigad till att få alla välsignelser som väntar dig i Herrens heliga tempel.

I bland händer det att vi inte har ord till att uttrycka våra känslor. Det är min bön att Anden ska vittna för era hjärtan om er gudomliga identitet och ert eviga ansvar. Ni är Israels hopp. Ni är vår kärleksfulle himmelske Faders utvalda och konungliga döttrar.

Förra månaden var jag med på en tempelvigsel för en ung kvinna som jag hade känt sedan hon föddes. När jag satt i beseglingsrummet och såg på den vackra kristallkronan som gnistrade i ljuset mindes jag dagen då jag höll henne första gången. Hennes mamma hade satt på henne en liten vit klänning och jag tyckte att hon var en av de vackraste bäbisarna jag någonsin hade sett. Så kom den här unga kvinnan in genom dörren, återigen klädd i vitt. Hon lyste av glädje. När hon kom in i rummet önskade jag av hela mitt hjärta att varje ung kvinna kunde föreställa sig en sådan här stund och alltid sträva efter att vara värdig att ingå och hålla heliga förbund och ta emot templets förrättningar i förberedelse för upphöjelsens välsignelser.

När det här paret knäböjde vid det heliga altaret, lovades de välsignelser bortom jordisk fattningsförmåga som välsignar, stärker och hjälper dem på deras jordiska resa. Det var en av de stunder när världen står still och hela

himlen gläds. När det nygifta paret såg in i rummets stora speglar, tillfrågades brudgummen vad han såg. Han sade: "Alla dem som har gått före mig." Sedan tittade paret in i den stora spegeln på motsatta väggen och bruden sade med tårar i ögonen: "Jag ser alla dem som kommer efter oss." Hon såg sin framtida familj — sina efterkommande. Jag vet att hon i den stunden återigen förstod hur viktigt det är att tro på att vara kysk och dygdig. Det finns ingen vackrare syn än ett par som förberett sig på rätt sätt och som tillsammans knäböjer vid templets altare.

Dina år i Unga kvinnor förbereder dig för templet. Där får du de välsignelser du har rätt till som en dyrbar Guds dotter. Din himmelske Fader älskar dig och vill att du ska vara lycklig. Du gör det genom att "vandra på dygdens stigar"¹ och "hålla fast vid [dina] förbund".²

Unga kvinnor, i en värld där moralisk förorening, tolerans för det onda, utnyttjandet av kvinnor och förvrängda roller ständigt ökar, måste ni slå vakt om er själva, er familj och alla dem som ni umgås med. Ni måste vara dygdens väktare.

Vad är dygd och vad är en väktare? "Dygd bygger på tankar och uppförande som grundar sig på höga moraliska normer. Den innefattar

kyskhet och [moralisk] renhet.”³ Och vad är en väktare? En väktare är någon som beskyddar, värnar och försvarar.⁴ Som en dygdens väktare beskyddar, värnar och försvarar du alltså moralisk renhet eftersom förmågan att skapa jordiskt liv är en helig och upphöjd kraft som måste skyddas tills du gifter dig. Dygd är ett krav för att kunna ha den Helige Andens sällskap och vägledning. Du behöver den vägledningen för att med framgång lotsa dig fram genom världen du lever i. Att vara dygdig är ett krav för inträde i templet. Och det är ett krav för att vara värdig att stå i Frälsarens närhet. Du förbereder dig nu för det tillfället. Personlig tillväxt och normerna som finns i *Vägledning för de unga* är viktiga. När du följer principerna som nämns i de här häftena får du styrka och hjälp att bli ”mer mogen för himlen”.⁵

Förra sommaren bestämde sig en grupp unga kvinnor från Alpine i Utah att de ville bli ”mer mogna för himlen”. De bestämde sig för att fokusera på templet genom att vandra från templet i Draper till templet i Salt Lake City,

ett avstånd på 35 kilometer, precis som pionjären John Rowe Moyle hade gjort. Broder Moyle var stenhuggare och hade kallats av profeten Brigham Young att arbeta på templet i Salt Lake City. Varje vecka gick han de 35 kilometerna från sitt hem till templet. Ett av hans jobb var att rista in orden ”Helgat åt Herren” på östra sidan av templet. Det var inte lätt och han hade många svårigheter att övervinna. Så hände det sig att han blev sparkad på benet av en ko. Eftersom benet inte ville läka var man tvungen att amputera det. Men det hindrade honom inte från hålla förpliktelsen mot profeten och arbetet på templet. Han snidade ett träben och efter många veckor gick han återigen sina 35 km till templet för att utföra arbetet som han lovat att göra.⁶

De unga kvinnorna i Cedar Hills sjätte församling beslöt sig för att gå samma avstånd för en förfader och också för någon som inspirerade dem att förbli värdiga att inträda i templet. De tränade varje vecka under veckoträffen, och samtidigt delade de med sig av sin kunskap

och sina känslor om templet.

De började vandringen till templet tidigt en morgon med en bön. När de gav sig iväg imponerades jag av deras tillförsikt. De hade förberett sig väl och de visste att de var förberedda. De hade blicken fäst på målet. Varje steg de tog var symboliskt för var och en av er när ni också nu förbereder er att besöka templet. Er personliga träning har börjat med dagliga personliga böner, dagliga skriftstudier i Mormons bok och ert arbete på Personlig tillväxt.

När de här unga kvinnorna fortsatte sin vandring fanns det mycket längs vägen som distraherade dem, men de höll blicken på målet. En del började få blåsor på fötterna och andra började få ont i knäna, men de fortsatte. För var och en av er finns det många distraktioner, skador och hinder längs vägen till templet, men ni är också fast beslutna och fortsätter framåt. Vägen som de här unga kvinnorna tog hade kartlagts av deras ledare som hade gått och kört längs vägen och hade valt den säkraste och rakaste vägen. Er väg är också

markerad och ni kan vara förvissade om att Frälsaren inte bara har gått samma väg, utan går igen tillsammans med er — varje steg av vägen.

Längs den här resan till templet fanns fäder, mödrar, släktingar och prästadömsledare som tjänstgjorde som väktare. Deras jobb var att se till att alla var trygga och skyddade från faror. De såg till att ingen ung kvinna blev uttorkad utan fick nog med näring för att orka fram. Det fanns stationer bemannade av prästadömsledare där de kunde vila och dricka vatten. Unga kvinnor, era fäder och mödrar, era biskopar och så många andra är era väktare när ni vandrar på vägen till templet. De ger er varningar och anvisningar på vägen, och skulle ni bli skadade eller gå åt fel håll, så hjälper de er.

Jag imponerades av att de sista kilometrarna fick de sällskap av sina bröder och andra unga män och vänner som kom för att stödja de beslutssamma unga kvinnorna och heja på dem. En bror lyfte upp sin syster, som hade stora blåsor på fötterna, och bar

henne på ryggen den sista biten till templet. När de otroliga unga kvinnorna nådde sitt mål, rörde de med tårar i ögonen vid templet och ingick en tyst förpliktelse att alltid vara värdig att inträda i templet.

Tempelvandringen är som en bild av livet. Föräldrar och prästadömsledare står som väktare längs vägen. De ger stöd och hjälp. Unga kvinnor värnade om och uppmuntrade varandra. Unga män beundrade de unga kvinnornas styrka, förpliktelse och uthållighet. Bröder bar systrar som hade skadats. Familjer gladdes tillsammans med sina döttrar när kom fram till templet och körde hem dem i säkerhet.

Du måste bevara din personliga dygd och dygden hos dem du umgås med för att hålla dig kvar på vägen till templet. Varför? Mormon lärde i Mormons bok att dygd och kyskhet är "det som [är] kärare och dyrbarare än allt annat".⁷

Vad kan var och en av er göra för att vara en dygdens väktare? Det börjar med att du tror på att du kan påverka din omgivning. Du börjar med att fatta ett beslut. När jag var ung lärde jag mig att vissa beslut bara behöver fattas en gång. Jag skrev en lista på saker som jag *alltid* tänkte göra och saker som jag *aldrig* tänkte göra i ett litet skrivblock. Jag nämnde saker som att lyda visdomsordet, be

dagligen, betala tionde, och aldrig missa kyrkans möten. Jag fattade de besluten en gång och när en kris uppstod visste jag exakt vad jag skulle göra tack vare att jag fattat besluten på förhand. När mina vänner i high school sade: "Ett enda glas alkohol skadar ingen", skrattade jag och sade: "Jag beslutade mig för att inte göra det när jag var tolv." Att fatta beslut på förhand hjälper dig vara en dygdens väktare. Jag hoppas att var och en av er vill skriva en lista på saker som ni *alltid* tänker göra och saker som ni *aldrig* tänker göra. Lev sedan efter den listan.

Att vara en dygdens väktare betyder att du alltid är anständig, inte bara i klädsel utan också i ditt tal, dina handlingar och din användning av sociala media. Att vara en dygdens väktare betyder att du aldrig sms:ar ord eller bilder till unga män som kan göra att de förlorar Andens sällskap, förlorar sin prästadömskraft eller förlorar sin dygd. Det betyder att du förstår kyskhetens vikt därför att du också förstår att din kropp är ett tempel och att den heliga fortplantningsförmågan inte får missbrukas före äktenskapet. Du förstår att du besitter en helig kraft som innefattar det heliga ansvaret att bringa andra andar till jorden för att få en kropp där deras eviga ande kan bo. Den kraften inbegriper en annan helig

själ. Du är en väktare för något som är ”dyrbarare än pärlor”.⁸ Var trofast. Var lydlig. Förbered dig nu så att du kan bli berättigad att få alla välsignelser som väntar dig i Herrens heliga tempel.

Till mödrarna som lyssnar ikväll säger jag att ni är era döttrars viktigaste föredömen på anständighet och dygd — och det tackar jag er för. Tveka aldrig att lära dem att de är Guds konungsliga döttrar och att deras värde inte är beroende av deras sensuella dragningskraft. Och låt dem se era hur er tro korrekt och konsekvent gestaltas i er egen personliga attityd och utseende.⁹ Ni är också dygdens väktare.

Den här veckan gick jag återigen upp för Ensign Peak. Det var tidigt på morgonen och när jag tittade ner från bergstoppen på Herrens berg — templet i Salt Lake City — blev allt återigen kristallklart. Pionjärerna gav allt de hade för att komma högt bland bergen så att du och jag skulle kunna få templets välsignelser och bli beseglade för evigt som familjer. Fyrtio år av uppoftningar, slitsamt arbete och till och med vandring från Alpine till templet — varför? Därför att de, liksom du, trodde! De trodde på en profet. De trodde att han hade sett och talat med Gud och hans älskade Son. De trodde på Frälsaren. De trodde på Mormons bok. Tack vare det kunde de säga: ”Vi tror allting, vi hoppas allting, vi har uthärdat mycket och hoppas kunna uthärda allting.”¹⁰ De uthärdade många saker och det kan vi också. Vi tror på den trettonde trosartikeln för att det är just de sakerna som berättigar oss till att värdigt inträda i templet och en dag stå i vår himmelske Faderns närhet — beprövade, rena och beseglade. Det kräver att du är ”mer mogen för himlen”

och att du förbereder dig nu och växer i tillförsikten att du kan göra det som är svårt.

Unga kvinnor, ni är engagerade i ett stort verk! Och ni är inte ensamma! När ni vakar över er dygd och renhet ges ni styrka. När ni håller förbunden ni ingått får ni vägledning och skydd från den Helige Anden. Ni omges av himmelska änglaskaror. President Thomas S. Monson påminner oss: ”Kom ihåg att vi inte är ensamma när vi springer livets stora lopp. Vi har rätt till Herrens hjälp.”¹¹ Förbered er för den dagen när ni går till Herrens tempel värdiga och förberedda att ingå heliga förbund. Som dygdens väktare vill ni *söka* Frälsaren i hans heliga hus.

Jag vittnar om att Gud lever och

att hans älskade Son, vår Återlösare Jesus Kristus lever, och tack vare den återlösande och möjliggörande kraften i hans oändliga försoning kan var och en av er vägledas och beskyddas på er väg till templet och tillbaka till deras närhet. Jag ber att var och en av er stärks för det arbete som blir er bästa stund. Lev för den underbara dagen som omtalas i Johannes uppenbarelse när ni ska ”vandra ... i vita kläder, ty [ni] är värdiga”.¹² I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 25:2.
2. L&F 25:13.
3. *Unga Kvinnor: Personlig tillväxt* [häfte, 2009], s. 70.
4. Se thefreedictionary.com/guardian.
5. ”Mer helighet giv mig”, *Psalmer*, nr. 77.
6. Se Dieter F. Uchtdorf, ”Lyft där ni står”, *Liahona*, nov. 2008, s. 55.
7. Moroni 9:9.
8. Ords 3:15.
9. Se M. Russell Ballard, ”Mödrar och döttrar”, *Liahona*, maj 2010, s. 18–21.
10. Trosartiklarna 1:13.
11. Thomas S. Monson, ”Lysande utsikter” (KUV:s brasafton för unga vuxna, 11 jan. 2009), <http://lds.org/library/display/0,4945,538-1-4773-1,00.html>.
12. Upp 3:4.

São Paulo, Brasilien

